

væver om Vinteren, men om Sommeren gaar paa Arbejde, og forøvrigt har lidt Aulsbrug, kommer strax en Branddirektor og opmaaler det hele Rum, der bruges til Stue og Kjøkken, og paa Grundlag deraf saavel som efter Assurancesummen bliver Bygningsafgiften da beregnet. Vi vide nok, at der ikke, naar Brandassurancesummen er under 200 Rd., bliver Noget at betale, men det er ikke sjældent, at Assurancesummen er højere. Det, jeg vilde lægge paa Sinde, er altsaa, at det er ønskeligt, at vi faa de paagældende Lovbestemmelser og Resolutioner omendrede. Man kan vel sige, at vi bør udsætte dette Forholds Ordning, indtil Kjøbstadkommissionen har endt sine Arbejder, men det vilde dog forekomme mig nok saa heldigt, om den høitagtede Minister i næste Samling vilde forelægge et Lovforslag herom.

S. M. Petersen: Det gjør mig virkelig ondt, at min ærede Ven for Aalborg Amts 5te Valgfreds (B. Holm) ikke har kunnet forstaa, hvad jeg sagde. Jeg synes ellers ikke, at jeg udtaler mig saa utydeligt, eller saaledes, at det, jeg siger, ikke er til at forstaa, men jeg maa have været uheldig denne Gang overfor det ærede Medlem, saaledes at Feilen altsaa ligger hos mig. Jeg udtalte — jeg skal gjentage det, for at det kan staa rigtig klart for det ærede Medlem — at jeg i det Væsentligste er enig med den ærede Forespørger, men at det derimod forekommer mig, at han stød lidt mere over paa Lovgivningens Bestemmelser, end han egentlig burde, idet de Feil, han paatalte, ligge i en mindre korrekt eller mindre human Opfattelse hos de Autoriteter, som have med Skattens Udførelse at gjøre, og det søgte jeg at oplyse med et Par Exempler. Jeg haaber, at det ærede Medlem nu har forstaaet mig. Naar jeg tillige yttrede, at det var saa vanskelig at komme af med Bygningsafgiften, naar den engang var paalagt, da er dette rigtigt, men jeg udtalte tillige, at dette Forhold, efter at den Bekjendtgjørelse, som den ærede Forespørger omtalte, er udfkommen, er blevet noget lettere. Maaſte jeg tager feil, men det fore-

kommer mig, at det i alt Fald var nogen-

lunde let at forstaa, hvad jeg mente. — Naar min ærede Nabo (Madsen) vilde søge at gjøre gjældende, at en Mand, der lavede et Støft til en Spade, en Greb eller en Skovl, uden dog at udføre disse Arbejder som en Profession, kunde blive sat i Bygningsafgift, tror jeg, han tager feil. Jeg tror ikke, det er Tilfældet, med mindre det ærede Medlem kan anføre Exempler derpaa, thi da vil jeg tro ham; men jeg har idetmindste ingen Erfaring for, at det er slet. Jeg tror endog at kunne gaa et Skridt videre og sige, at jeg vil slette en Mand imod ikke at komme til at svare Bygningsafgift, selv om han driver sin Virksomhed saa vidt, at han laver sig en ny Bog — Noget, der jo egentlig hører til Hjulmagerprofessionen — naar den kun er til ham selv; men udvider han sin Virksomhed til at blive et Haandværk, saaledes at han arbejder for Andet og derved træder ind i Professionisternes Række, kan han naturligvis ikke skænes. Det, der falder ind under Retsbegrebet: Simpelt Husegeraad, har saavidt jeg veed, aldrig været Bygningsafgift underkastet, naar der kun er Tale om at lave det til huslig Brug for sig selv; men naar man tilbereder Ting, som ligestrem gribes ind i en vis Profession, for at tjene Penge, træder man selv over i Haandværkerens Række og man kan da virkelig ikke blive fri for at svare Bygningsafgift. Vil man slaa Bygningsafgiften ihjel, er det en ganske anden Sag; men vil man holde paa den, maa man ogsaa sørge for, at den ikke slipper En ud af Hænderne. Jeg skal med Glæde hilse en Lov som den, der blev paafaldt af den ærede Forespørger, men vi have dog ikke saa ringe Erfaring for, at det ikke er saa let eller saa rart at komme tilrette med en Skattelov, thi der er saa mange Interesser, som derved gjøre sig gjældende. Den En vil da gjerne lempe Dette, den Anden Hint, og det er derfor ikke sagt, at det just gaar saa glat at faa en saadan Lov igjennem, naar man overhovedet vil have Noget ud deraf. Er man derimod enig om at have det Hele, er det en anden Sag.

Th. Nielsen: Den høitæredede Finans-